

My desire, your desire, our desire

(Foto: Eline og Marielle lærer barna sangen hode, skulder, kne og tå.)

Vi kjører gjennom en rød port og parkerer på en stor plass. Huset som står her er innbydende og koselig, med lilla dører. Vi kan se noen jenter som står oppstilt på innsiden av døra. Jeg er nok like spent som jentene der inne. Vi er på Tilinanu barnehjem. Her bor det 35 jenter i alderen 8 - 12 år. Før vi går inn blir vi møtt av en dame, det er henne som eier og driver barnehjemmet sammen med mannen sin. Hun følger oss inn til jentene, som begynner å synge og danse for oss. For en velkomst! Kan ikke gjøre annet enn å smile.

Vi nyter "forestillingen" jentene gir oss, de er jo så flinke! Det vi ikke er forberedt på er, når jentene er ferdige med sitt er det vår tur. Ooops, hva gjør vi? Junie (en av studentene) foreslår "jeg gikk en tur på stien" i trestemt kanon. Bra! Vi hiver oss ut i det og vi har så vidt fått avsluttet "koko koko" før applausen er der. Vi er i et rom fult av jenter i ulik alder, fra forskjellige verdensdeler, men likevel så mye til felles. Vi er jenter med ønske om en trygg og god fremtid for oss selv og hverandre. Vi synger, vi ler, vi gråter.

Jentene på barnehjemmet er uten foreldre og er blitt tatt med til barnehjemmet av staten. Hvis barnehjemmet har plass til dem får de flytte inn, hvis ikke er det bare å prøve på nytt ved et annet barnehjem. Selv om det er staten som plasserer jentene i barnehjemmet gir de ingen støtte til barnehjemmet. Dette må den søte damen som møtte oss på den store plassen, utenfor det koselige huset, klare alene med mannen sin. De har ingen inntekt siden de jobber frivillig ved hjemmet. Men de er blitt en familie, alle sammen! Her kan jentene bo trygt, slik som barn skal ha mulighet til! De kan leke og gå på skolen. De kan gå en fremtid i møte. De synger for oss:

My desire

Your desire

Our desire

Our desire is to be educated

Dette er jenter som setter pris på livet. En etter en vil de takke oss for at vi kom til akkurat deres hjem. Dette er stort for dem! Vi har tatt med klær og sko til jentene og de forteller oss at før hadde de ingenting. Ikke en seng å sove i, ingenting! Nå har de et trygt sted å bo, mange gode mennesker rundt seg, mulighet til å gå på skole, en seng å sove i. Vi har noe å lære av disse jentene, så takknemlige!

(Foto: bak f. v. Andrea W. Krogstad, Tine Ledang, Marielle N. Komerros og Eline T. Kristensen. Foran, tre lokale barn fra landsbyen.)

Malawihilsen fra
Eline T. Kristensen
Førskolelærerstudent